

پیام نوروزی مقام معظم رهبری به مناسبت آغاز سال ۱۴۰۰

عید نوروز و حلول سال نو را تبریک عرض میکنم به همه‌ی هم‌میهنان عزیزمان، بخصوص به خانواده‌های مکرم شهیدان و خانواده‌های جانبازان و خود جانبازان و همه‌ی ایثارگران؛ و همچنین تبریک عرض میکنم این عید را به همه‌ی ملت‌هایی که عید نوروز را گرامی میدارند.

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين.

یا مقلب القلوب والابصار، یا مدبر اللیل و النهار، یا محول الحول و الاحوال، حول حالنا الی احسن الحال.

عید نوروز و حلول سال نو را تبریک عرض میکنم به همه‌ی هم‌میهنان عزیزمان، بخصوص به خانواده‌های مکرم شهیدان و خانواده‌های جانبازان و خود جانبازان و همه‌ی ایثارگران؛ و همچنین تبریک عرض میکنم این عید را به همه‌ی ملت‌هایی که عید نوروز را گرامی میدارند.

امسال عید ما مقارن است با اعیاد مبارک شعبانیه که امیدواریم این [تقارن]، برکات فراوانی را ان شاءالله از لحاظ مادی و معنوی برای سال نو ما داشته باشد. و [سال] ۱۴۰۰ متبرک است به اینکه دو نیمه‌ی شعبان در آن هست و مردم دو بار در این سال ولادت ولی الله الاعظم (ارواحنا فداه) را جشن خواهند گرفت.

سال ۹۹ با حوادث گوناگون و بعضاً بی سابقه‌ی ای پایان یافت. یکی از آن حوادث که حقا بی سابقه و ناآشنا بود برای ملت ما، پدیده‌ی کرونا بود که تقریباً زندگی همه‌ی ملت را به نحوی تحت تأثیر قرار داد؛ هم کسب و کارها را، هم محیط‌های درسی را، هم اجتماعات دینی را، هم مسئله‌ی سفرها را، ورزش را و دیگر مسائل گوناگون کشور را تحت تأثیر قرار داد و ضربه‌ی سختی هم به اشتغال در کشور زد. البته از همه‌ی اینها تلخ تر جان باختن ده‌ها هزار از مردم عزیز ما بود که این به معنای غصه‌دار شدن و داغدار شدن ده‌ها هزار خانواده است. من همین جا از فرصت استفاده میکنم، به همه‌ی آن خانواده‌های عزیز تسلیت عرض میکنم و همدردی خودم را با آنها ابراز میکنم. امیدواریم که خداوند به آنها صبر بدهد و اجر بدهد و جان باختگان را مورد رحمت و مغفرت خودش قرار بدهد.

سال ۹۹ همچنین از جهتی سال بُروز توانایی‌های ملت ایران بود؛ هم در مقابله‌ی با همین آمون بزرگ یعنی کرونا که انصافاً ملت عزیز ما از مجموعه‌های درمانی و بهداشتی گرفته، تا محققین و دانشمندان، تا آحاد مردم، تا گروه‌های جهادی و خدمتگزار، توانایی بزرگی را از خودشان نشان دادند برای مدیریت این حادثه‌ی تلخ، آن هم با فشار حداکثری دشمن در زمان تحریم؛ با وجود تحریم، بسته بودن راه‌های گوناگون برای استفاده‌ی از امکانات خارج از کشور، ملت ما، دانشمندان ما، پزشکان ما، پرستاران ما، بهیاران ما، عوامل آزمایشگاهی ما و عوامل رادیولوژیستی ما - اینهایی که دست اندرکار درمان مردم بودند - انصافاً توانستند تجربه‌ی بزرگی را به یادگار بگذارند و توانایی بزرگی از خودشان نشان بدهند؛ همچنین ملت ایران توانایی خودش را نشان داد در مقابله‌ی با فشار حداکثری دشمن. دشمنان ما و در رأس آنها آمریکا در صدد بودند که ملت ایران را با این فشار حداکثری به زانو دربریاورند. امروز خود آنها و رفقای اروپایی شان صریحاً میگویند که فشار حداکثری شکست خورده. ما میدانستیم شکست میخورد و عازم بودیم که دشمن را شکست بدهیم در این زمینه. میدانستیم ملت ایران می‌ایستد، ولی امروز خود آنها دارند اعتراف میکنند به اینکه این فشار حداکثری شکست خورده است.

خب، شعار سال ۹۹ شعار «جهش تولید» بود. (۱) من اگر بخواهم بر اساس گزارشهای متعدد مردمی و دولتی و دستگاه‌های مختلف و جهات مختلف - که از همه جهت به ما گزارش میرسد - یک ارزیابی‌ای بکنم، باید بگویم این شعار تا حدی، تا حدی، تا حد قابل قبولی تحقق پیدا کرد، یعنی جهش تولید در بخشهایی از کشور و بخشهایی از مسائل گوناگون کشور تحقق پیدا کرد، اگر چه در حد انتظار نه؛ یعنی در آن جاهایی هم که این شعار تحقق پیدا کرد که غالباً در کارهای زیربنایی و سازندگی و امثال اینها بود، نتیجه‌ی آن در اقتصاد عمومی کشور و در معیشت مردم مشهود نشد، یعنی این حرکت احساس نشد، در حالی که انتظار ما این بود که جهش تولید بتواند گشایشی در وضع مردم به وجود بیاورد. البته شعار جهش تولید به معنای واقعی کلمه یک شعار به تمام معنا انقلابی است، شعار مهمی است. جهش تولید اگر بدرستی در کشور اتفاق بیفتد - که ان شاءالله اتفاق خواهد افتاد - هم تأثیرات عمیق اقتصادی در کشور میگذارد - در مورد ارزش پول و بقیه‌ی مسائل عمده‌ی اقتصادی تأثیر میگذارد - و هم علاوه‌ی بر آنها موجب اعتماد به نفس ملی میشود، موجب رضایتمندی عمومی مردم میشود، تضمین‌کننده‌ی امنیت ملی میشود؛ یعنی اگر تولید جهش یافته در کشور ان شاءالله اتفاق بیفتد که امیدواریم اتفاق بیفتد، این عوارض مهم و این منافع بزرگ بر آن متحقق میشود.

خب حالا چرا در سال ۹۹ به طور کامل این اتفاق نیفتاد؟ به خاطر وجود موانع از طرفی، و حمایت نشدن تولید در همه‌ی بخشها از طرف دیگر. یعنی تولید، هم احتیاج دارد به حمایت‌های لازم قانونی و حکومتی و هم احتیاج دارد به اینکه موانع سر راه تولید برداشته بشود. حالا مثلاً از باب مثال فرض کنید وقتی که یک کارگاه نیمه کاره‌ای، یعنی کارگاهی که مثلاً با سی درصد، چهل درصد ظرفیت کار میکند یا بکلی از کار افتاده است، با همت چند جوان این کارگاه به راه می‌افتد، با تشویقها و مانند اینها این کارگاه مشغول حرکت میشود و بعد از آنکه به تولید رسید، ناگهان انسان مشاهده میکند که رقیب این محصول به نحوی از خارج وارد کشور میشود؛ یا به وسیله‌ی دستهای خیانتکار قاچاقچی یا متأسفانه از طرق قانونی و به خاطر ضعف رعایت‌های قانونی. این تولید طبعاً تشویق نمیشود؛ این مانع بر سر تولید است، یعنی آن کاری که انجام گرفته، در واقع شکست میخورد. یا همچنین [به خاطر] نبود مشوقها، مثل نبود مشوق سرمایه‌گذاری. سرمایه‌گذاری در امر تولید احتیاج دارد به مشوق. بایستی کسانی که میتوانند سرمایه‌گذاری کنند تشویق بشوند به این کار، و اوضاع کسب و کار در کشور به نحوی باشد که برای اینها تشویق‌کننده بشود که وارد این کار بشوند، یا هزینه‌ی تولید برایشان افزایش پیدا نکند که متأسفانه اینها اتفاق نیفتاده؛ یعنی ملاحظات لازم انجام نگرفته؛ نه آنچنان مشوق وجود داشته و نه در مورد هزینه‌های تولید فکری شده. در یکی از سالها - حالا شاید سال ۹۹ نبود، شاید سال ۹۸ - هزینه‌ی تولیدکننده از هزینه‌ی مصرف‌کننده بالاتر بوده. خب اینها یک چیزهایی است که مانع پیشرفت تولید است.

بنابراین ما در سال ۹۹ این حرکت انقلابی را به نحوی در کشور آغاز کردیم و ملت ایران استقبال کرده است از جهش تولید به اندازه‌ی مشخص و محدودی؛ این باید ادامه پیدا کند؛ سال ۱۴۰۰ که از لحظه‌ی این سال تحویل شروع میشود، در واقع به یک حساب ورود در قرن جدید است و در واقع یک قرن جدیدی دارد آغاز میشود، بنابراین به مسائل کشور بایستی با نگاه بلندمدت نگریم و آنها را با نگاه بلندمدت محاسبه کرد.

این سال -سال ۱۴۰۰- سال حساس و مهمی است: هم به خاطر انتخاباتی که در اوّل این سال هست که ما در خرداد ۱۴۰۰ انتخابات مهمی در پیش داریم که این انتخابات میتواند تأثیر مهمی در اوضاع کشور و حوادث کشور و آینده‌ی کشور بگذارد؛ مدیریتهای جدیدی بر سر کار خواهند آمد، احتمالاً تازه نفس، با انگیزه‌های گوناگون قوی ان شاءالله وارد مدیریت اجرایی کشور بشوند. بنابراین انتخابات، این سال را بسیار مهم و حساس میکند. این از یک جهت -که البته من درباره‌ی انتخابات بعداً در سخنرانی مطالبی را عرض خواهم کرد و اینجا به همین اندازه اکتفا میکنم- و هم به این جهت که تولید در سال ۹۹ یک تکانی خورد و جهش تولید یک حرکتی به وجود آورد.

امسال -سال ۱۴۰۰- یک زمینه‌ی خوبی برای شکوفایی جهش تولید وجود دارد که از این بایستی حداکثر استفاده را کرد. باید این حرکت با جدّیت دنبال بشود و به طور عمده حمایت‌های قانونی و دولتی و حکومتی از همه سو نسبت به جهش تولید انجام بگیرد. چه این دولت تا وقتی که بر سر کار است، چه دولت آینده از اوّل استقرار بایستی همّت خودش را بر این قرار بدهد که موانع را برطرف کند و حمایت‌های لازم را انجام بدهد و ان شاءالله جهش تولید به معنای واقعی کلمه در امسال انجام بگیرد. لذا من شعار امسال را این جور تنظیم کردم: «تولید؛ پشتیبانی‌ها، مانع زدایی‌ها»؛ یعنی شعار این است: تولید؛ پشتیبانی‌ها، مانع زدایی‌ها. ما بایستی تولید را محور کار قرار بدهیم و حمایت‌های لازم را انجام بدهیم و مانعها را از سر راه تولید برداریم. امیدواریم ان شاءالله به لطف الهی این شعار تحقق لازم را پیدا کند. ان شاءالله بعداً در سخنرانی در همین زمینه و همچنین در زمینه‌ی انتخابات عریضی را عرض خواهم کرد.

امیدواریم روح مطهر امام بزرگوارمان و ارواح طیّبه‌ی شهدای عظیم الشان مان از ما راضی و خشنود باشند و سال، سال مبارکی برای ملت ایران باشد و حضرت ولیّ عصر (ارواحنا فداه) ملت ایران را و مسئولین کشور را و آحاد مردم را دعا کنند و تفضلات خودشان را به این ملت ارزانی بدارند و لطف خودشان را و توجه خودشان را ان شاءالله نسبت به این ملت همچنان که در گذشته وجود داشته ادامه بدهند.

والسلام علیه و علیکم و رحمةالله و برکاته